

תת"ע 2283/10/20 - יוסף אלעול נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 2283-10-20 מדינת ישראל נ' אלעול

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקשים	יוסף אלעול
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 30.11.20. הנאשם לא התייצב לדיון למרות שזומן כדיון.

לדבריו, לא הוכנס לעיר אילת כיוון שלא היתה בידו בדיקת קורונה.

עוד טען כי מועד הפקיעה המיוחס בדוח אינו מדויק ובכוונתו להמציא בימים הקרובים אישור ממשרד הרישוי.

הנאשם ביקש ביטול גזר הדין על מנת שיתאפשר לו לחדש את רישיונו.

2. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה מהנימוקים שפירט בתגובתו.

דין

3. בדיון בבקשה זו על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט

"יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

4. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

5. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

6. בחנתי את טענותיו של המבקש:

באשר לאי התייצבותו לדיון, הרי שטענתו כי לא הוכנס לאילת בשל העדר בדיקת קורונה, לא נתמכת בתצהיר, מה גם שבאותה העת ניתן היה לבצע הבדיקה בסמוך לכניסה לעיר. כך או כך, גם אם לא הוכנס הנאשם לעיר כדבריו, יכול היה להודיע על כך לבית המשפט, להגיש בקשת דחיה, ובוודאי לא להמתין כ- 5 חודשים עד להגשת בקשה לביטול פסק דין. אין כל הסבר לשיהוי הנ"ל בהגשת הבקשה לביטול פסק דין.

באשר לעיוות הדין, הנאשם לא טרח לצרף מסמך ממשרד הרישוי לגבי תוקף רישונו.

הנאשם לא חולק על כך שרישיונו אינו בתוקף. לפיכך לא נגרם לו עיוות דין.

אין כל הצדקה לבטל את גזר הדין על מנת לאפשר לנאשם לחדש את רישונו, דבר שיכול היה לטפל בו עוד טרם מתן גזר הדין.

כאמור, כנגד הנאשם כבר היו תלויות ועומדות פסילות מותנות בנות הפעלה בגין עבירות דומות, שלא הביאוהו לטפל ברישיונו. ולא הרתיעוהו מלשוב ולנהוג ללא רישיון תקף.

7. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

8. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, לשיהוי בהגשת הבקשה ומשלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

9. הבקשה נדחת.

10. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

11. תשומת לב כי הנאשם טרם הפקיד רישיונו על אף החלטות קודמות.

12. ב"כ הנאשם יבהיר לנאשם את החובה להפקיד רישיון (גם אם הוא פקע) ואת ההשלכות הנובעות מאי הפקדת הרישיון.

ניתנה היום, ו' סיוון תשפ"א, 17 מאי 2021, בהעדר הצדדים.